

RECENSIE

Met een wonderlijk instrument de zee temmen

★★★
HET PENTACCORDEON

Als het van Studio Orka afhangt, zou niemand nog op zee verdrinken. In *Het Pentaccordeon* worden zowel het water als het publiek tot bezinning gemaand.

JAN DERTAELLEN

Op de oever van de Schelde staat een bizar, houten bouwwerk. Een hoge constructie van touwen, tandwielen en blaasballen. Een lome wind doet de planken zachtjes kraken, gepolijst hout glanst in de zon. Het is het wonderlijke Pentaccordeon,

het instrument dat zo mooi kan zingen dat de zee er kalm van wordt en alles wat in haar leeft en rondzwemt in slaap valt.

Studio Orka weeft omheen dit fantastische bouwsel een mooie voorstelling voor iedereen ouder dan zeven jaar. Emma (Ilse De Koe) en Knut (Greg Timmermans) vertellen het verhaal van hun overgrootvader Oscar, die “meer in de zee zat dan in zijn bed”. In een nostalgisch decor van oude bandrecorders, aquaria en vergeelde foto's vertellen de twee over een man die nooit ergens bang voor was. Maar toen tijdens WOII de bommen uit de hemel vielen, begon zelfs hij te vrezten. Niet

voor zijn eigen leven maar voor dat van zijn dochtertje Jenny. Om haar te helpen de gevaarlijke zee over te steken vond hij zijn ingenieuze Pentaccordeon uit, waarmee de golven getemd en de zee in slaap gewiegd konden worden.

Zonder het te fel te onderstrepen, laat Studio Orka het besef inzinken dat bootvluchtelingen van alle tijden zijn. En dat er een gruwelijke paradox schuilt in het feit dat je je leven moet riskeren om het in veiligheid te brengen. Met deze voorstelling brengen ze een ode aan hen die op de vlucht moeten slaan voor geweld, zij die met de hitte van de oorlog in de rug de gevaren van

Studio Orka brengt met veel humor en vertelplezier een voorstelling over bootvluchtelingen. © TOM CORNILLE

de zee moeten trotseren. Het zou echter Studio Orka niet zijn als dat niet met veel humor en vertelplezier gepaard ging.

Volmaakt is het niet. De verhaallijnen dreigen soms een beetje te verwateren en de personages hadden nog wat meer inkleuring kunnen gebruiken. Ondanks de mooie ideeën valt de vertelling wat mager uit. Maar dat deert niet echt. Studio Orka weet heel goed hoe te ontroeren en haalt daarvoor alles uit de kast. De genereuze schoonheid van het einde maakt deze voorstelling onvergetelijk.

Tot 4 oktober op de Zomer van Antwerpen (uitverkocht).